

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4547/2021
17.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Лончаревић, адвокат у ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Милан Марковић, адвокат у ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 70/21 оде 10.03.2021. године, у седници већа одржаној 17.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 70/21 оде 10.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 484/19 од 03.09.2020. године поништен је у односу на тужиоца уговор о купопродаји непокретности од 09.06.2015. године, оверен код јавног бележника 17.06.2015. године под бројем ОПУ 710/15, којим је тужена ББ продала туженом ВВ некретнину уписану у лист непокретности број .. КО ..., парцела број .., њива друге класе у потесу ..., површине 90 ари и 75 м2 и обавезана је тужена ББ да у року од 15 дана прода наведену непокретност тужиоцу под истим условима као из уговора о купопродаји и да сачини са тужиоцем писани уговор о купопродаји оверен код јавног бележника, а ако то не учини у одређеном року ова пресуда ће служити као основ за укњижбу права својине тужиоца и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 340.915,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 70/21 оде 10.03.2021. године одбијена је жалба тужених, потврђена првостепена пресуда и обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 12.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених суда, тужбени захтев је усвојен применом чланова 6, 7, 8. и 10. Закона о промету непокретности јер се парцела тужиоца која је пољопривредно земљиште граничи са парцелом која је предмет купопродајног уговора од 09.06.2015. године закљученог између тужених, а тужиоцу није достављена писмена понуда ради реализације права прече куповине. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за поништај уговора поднета је 14.11.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета је 10.03.2021. године. Вредност предмета спора износи 1.147.987,50 динара што је по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе противвредност износа од 9.333,00 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић